

दृश्यम् । “रिपोर्गिरा गुरुमपि गान्दिनीसुतम्”
माधः । “गान्दि(न्वि)न्यास्तु अमलकतः । अक्रूर-
प्रसूता आसन् पुत्रा द्वादश विभुतः” भाग०
“आषडः सारभेयश्च ऋदुरो ऋदुरिगिरः । धर्मवृद्धः
सुकर्मा च चेतोऽपेक्षोऽरिर्मर्दनः । शत्रुघ्नो गन्धमादय
प्रतिशङ्कश्च द्वादशः । तेषां स्वसा सुचार्वीख्या” भाग०
६।२।४। ६ । अत्र अक्रूरप्रसूता इत्यत्रातदुपुणसंविज्ञान-
वज्जनीहिणा अक्रूरं त्यक्त्वा द्वादश तेन सह तयो-
दमेत्यर्थः । तत्सुतायां ४चार्या स्त्री । गान्दिनी
शब्दोक्ते हरिवं वाक्ये तत्पुत्राणां नामान्तरसूक्तं
तच्च कल्पभेदादविरुद्धम् ।

गान्दी स्त्री अक्रूरमातरि गान्दिन्याम् । “स्यमन्तककते
प्राप्तो गान्दीपुत्रो महायशः” हरिवं ४०. ४० ।

गान्धपिङ्गलेय पुंस्त्री गन्धपिङ्गलाया अपत्यम् शुभा-
ढक् । गन्धपिङ्गलायाः अपत्ये स्त्रियां ङीप् ।

गान्धर्वं त्रि० गन्धर्वस्येदम् अण् । १ गन्धर्वसम्बन्धिनि गान्धर्व-
लोकः । “इच्छयान्योन्यसंयोगः कन्यायाश्च वरस्य च ।
गान्धर्वः स तु विद्येयः” इत्युक्ते २ विवाहभेदे, गान्धर्व-
विवाहेऽधिकारिभेदादि नि० सि० उक्तं यथा ।

“मनुः “बडानुपूर्वा विप्रस्य। चतस्रश्च चतुरो वरान् ।
विट्शूद्रयोऽस्तु तानेव विद्याद्वर्त्यानराक्षसान्” । च-
तुरः आसुरगान्धर्वराक्षसपैशाचान्, तान् राक्षसव-
र्जान् वैश्यशूद्रयोः । स एव “आसुरं वैश्यशूद्रयोः” हे-
माद्रौ पैठोनसिः “राक्षसो वैश्यस्य, पैशाचः शूद्रस्य” प्रचेताः
“पैशाचोऽसंस्कृतप्रसूतानां प्रतिबोमजानाञ्च” मनुः “राक्ष-
स्यथासुरो वैश्ये शूद्रे चान्यस्तु गर्हितः” क्षत्रियदेः
संकटे पैशाचमाह माधवीये वत्सः “सर्वोपायैरसध्या-
स्यात् सुकन्या पुरुषस्य या । चौर्येणापि विवाहेन सा
विवाहा रक्षःस्थिता” गान्धर्वादिविवाहेष्वयुदपूर्वकं
दानमाह तत्रैव यमः “नोदकेन न वा वाचा कन्या
याः पतिरुच्यते । पाणिपङ्कणसंस्कारात् पतित्वं सप्रमे-
पदे” पराशरमाधवीये देवलोऽपि “गान्धर्वादिविवाहेषु
पुनर्वैवाहिको विधिः । कर्त्तव्यश्च त्रिभिर्वर्षैः समर्थं
याग्नि-शक्तिकः” त्रैयणीकैः गान्धर्वादौ विप्रवर्जमधिकार-
रक्तः । तत्रैव परिशिष्टे “गान्धर्वीसुरपैशाचा विवाहा
राक्षसश्च यः । पूर्वं परियहस्तेषु पश्चाद्बोमो विधी-
यते” अतो होमादावकते भाव्यात्वाभावाद्दान्तराय
देया तथा च तत्रैव वसिष्ठवैवाहिकौ “बलादपहृता

कन्या मन्त्रैर्यदि न संस्कृता । अन्यस्मै विधिवद्देया
यथा कन्या तथैव सेति” अत्र मन्त्रसंस्काराभावे-
ऽन्यस्मै दानस्य सर्वविवाहेषु सास्याह्लादादपहारे राक्षस-
पैशाचयोर्विशेषवचनं व्यर्थम् । तेन तयोर्व्यदि न सं-
स्कृता संस्कृता वेत्याहस्तत्र कन्यातुमत्यभावेऽन्यस्मै दे-
येति व्याख्येयम् “इयोः सन्नामयोर्मातापितर-
हितो योगो गान्धर्वः” विष्णुः । १ भारतवर्षीयोप-
हीपभेदे “भारतस्यास्य वर्षस्य नव भेदाविशा-
मय । इन्द्रदीपः कथेरुमांस्तान्ववर्णो गभस्ति-
मान् । नागहीपस्तथा सोम्यो गा(ग)न्धर्वस्त्वय वारुणः ।
अयन्तु नवमस्तोषां द्वीपः सागरसंस्तः” पुराणसं०
विष्णु पु० । तस्य द्वीपस्य गन्धर्वप्रधानत्वात् गा(ग)न्धर्व-
संज्ञा । ४ सामवेदस्योपवेदे उपवेदशब्दे १२१. ४० विवृतिः ।
“पदस्य स्वरसंघातस्तालेन सङ्गतस्तथा । प्रयुक्तचावधानेन
गान्धर्वमभिधीयते” इत्युक्ते ५ सङ्गीतभेदे, न० हेमच० ।
गान्धर्वचित्ता च सुश्रुते वातप्रकृतिनिमित्ततयोक्ता ।
सप्रप्रकृतयो भवन्तीत्युपक्रमे “वातप्रकृतिष्वणोक्तौ
“तत्र जागरूकः शीतहृषी दुर्भगः स्तेनो मत्तमर्थनार्यो
गान्धर्वचित्तः स्फुटितचरणः” इत्यादि । गान्धर्वशाला
सङ्गीतशालायाम् गान्धर्वविद्या सङ्गीतविद्यायाम् ।
गान्धर्वविदुः सङ्गीतवेत्तरि । गान्धर्वो देवताऽस्य अण् ।
इतद्देवताकेऽस्ते । “गान्धर्मादत्तस्य सखे ! समाकुरु”
रघुः । स्वार्थे अण् । इत्यत्रे अमरः । “नाना-
विधाविष्कृतसामजस्वरः सहस्रवर्त्ता चपलैर्दुर्ध्रियः ।
गान्धर्वभूमिष्ठतया समानतां स सामवेदस्य दधौ
बलोदधिः” माधः । सामवेदपक्षे गानम् वलपक्षे अश्वः ।
गान्धर्वं गानं प्रियत्वेनाख्यस्याः प्रज्ञा-अण् ङीप् । ७ दुर्गा-
याम् स्त्री “ह्रीं श्रीं गागींश्च गान्धर्वीं योगिनीं
योगदां सदा” हरिवं १७८ अ० दुर्गासुतौ । दशाभि-
स्त्री निघण्टुः । “अग्निर्गान्धर्वी” पथ्यामृतस्याग्नेर्गन्धर्वीति-
हृतं अ० १०।८०। १६ ।

गान्धर्विकं त्रि० गान्धर्वं कुशलः ठक् । सङ्गीतकुशले ।
“गान्धर्वे मापकुलत्याभोज्यं गान्धर्विकै र्योगः” ह० सं०
६६ अ० । काकशकुने उक्तम् ।

गान्धार पु० गन्ध एव स्वार्थे अण् तन्मृच्छति अ-अण्
उप० सं० । १ सिन्दूरे २ देशभेदे च (कान्दार) भेदि० स च
देशः ह० सं० भूमिभागो १५ अ० उत्तरस्यासूक्तः “उत्तरतः
कैलासः” इत्युपक्रमे “गान्धारश्चोवतहेमतामराज-